

DVI URE PRIJE PROLJEĆA

Šuti tišino, glasna si i bez daha,
A ja te varam titrajima misli
Jače nego ikada.
I tebe sam preveslala.
Vrišti jeko, kroz milijun ogranaka
Iskloniranih planina
I promuknut će zore k'o slijepci,
Oglušit sumraci k'o žapci...
Ima li veze s vezom?
Naravno da nema, jebeš ga,
Ali eno moj vjetar...
Eno, eno, gle ga...
Šepuri se k'o paun u prazno
Bez municije zvijezda,
Bez šarenila perja...
Svratite i do mene, daleki dani,
Jer znate da su gosti
Kod mene uvijek dobrodošli.
Ne planiram.
Ne najavljujte se.
O isti zid smijeha
Vješam datume
I satove.
Evo, stisnutih usana
Očekujem proljetno svitanje.